

delige Forhold indtræder i Europa, vil byde sig ganske særlig gode Betingelser for dansk Skibsfart, og vil det saa ikke være af stor Betydning at have en saatalrig Navigatorstand som muligt, saaledes at vi bliver i Stand til at udnytte Chanterne?

Jeg tror, at disse Lovforslag trænger til en grundig Udvalgsbehandling. Men samtidig med, at jeg har kritiseret dem, og samtidig med, at jeg siger dette, at de trænger til en grundig Udvalgsbehandling, vil jeg udtale det Haab, at denne Behandling maa blive af en saadan Art, at vi faar Lovforslagene gennemført i Aar. Vi kan se forskelligt paa baade det ene og det andet Spørgsmaal, men jeg for mit Vedkommende ønsker i hvert Fald for dansk Skibsfarts og for Navigatorernes egen Skyld, at vi maa faa tilvejebragt en god og brugbar Lov om Navigationsundervisningen, og selv om Handelsministeren ser anderledes paa adskillige Forhold end jeg, føler jeg mig overbevist om, at vi ved forenede Anstrengelser og ved Imødekommen fra de forskellige Sider skal kunne naa at faa denne Sag fremmet i Aar.

Handelsministeren (*Hassing Jørgensen*): Den Grundighed, hvormed den ærede sidste Taler (Slebsager) ønskede denne Sag behandlet, vil sikkert ikke komme til at mangle. Under den forløbne Del af Debatten har jeg faaet et ret stærkt Indtryk af, at man nænner at gaa i Enkeltheder med Sagen, saa jeg tvivler ikke om, at Grundigheden vil blive tilfredsstillende. Den er blevet det hittil, og dersom en Gang nogen overfor mig skulde beklage sig over, at det, hvis vi nu faar en ny Forfatning og et nyt Landsting, vil være beklageligt for de konservative Anskuelse, at de ikke længere har et fast Støttepunkt i Rigsdagen, vil jeg henvise til den Debat, der har fundet Sted her om denne Sag, og pege paa, at der i hvert Fald er Kræfter under Opsejling, som nok skal tage sig ogsaa af denne Side af vort Samfunds Udvikling. Man er nemlig under den grundige Behandling af denne Sag gaaet saa dybt, at man har rejst det Spørgsmaal, om der i det hele taget er nogen Grund til at indføre en Reform paa dette Omraade — det var navnlig det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), der rejste dette Spørgsmaal —, og dette tvinger mig til at gøre Rede for, hvorfor jeg har ansat det for min Pligt at fremsætte dette Lovforslag igen i denne Samling. Denne Sag er nemlig ikke rejst paa Initiativ

af Regeringen, men efter Opfordring af selve Erhvervet. Kravet om Ændringer i den bestaaende Ordning blev allerede for 10 Aar siden fremsat og begrundet fra flere Sider, og først og fremmest er dette Krav formuleret af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Denne Repræsentation udtalte i 1903: „Hovedsagen er, at der bliver to tvungne Eksaminer med hver sin særlige Bestemmelse. Det bør i Forbindelse hermed overvejes, om der ikke bør aabnes Adgang til en videre gaaende frivillig Uddannelse for de Navigatorer, der maatte ønske en saadan. Naar Eksamen saaledes deles i to Dele, vil det efter Repræsentationens Mening være rigtigt, at der fordres en vis Søfart som Styrmand mellem første og anden Del“. Marineministeriet, som den Gang havde Sagen under sig, nedsatte en Kommission. Marineministeriet var og er jo et paa dette Omraade sagkyndigt Ministerium, og det gav Kommissionen en Vejledning, som findes aftrykt i Kommissionens Betænkning. Deri siges der blandt andet følgende: „Hvad selve Eksaminerne angaar, kunde man tænke sig en Ordning, hvorefter den almindelige Styrmandseksamen kun gav Ret til at være Fører af mindre Sejl- og Dampskibe — eventuelt i „indskrænket Fart“ — og til at være Styrmand, medens Retten til at være Fører af større Sejl- og Dampskibe — og eventuelt af alle Skibe udenfor „indskrænket Fart“ — maatte erhverves ved at tage en udvidet Eksamen, til hvilken kun den kunde indstille sig, der, efter at have taget den almindelige Styrmandseksamen, havde fareet til Søs en vis Tid som Styrmand eller Fører.“ Endvidere siges der: „Det maa dernæst overvejes, hvilke Fordringer der ved Eksaminerne bør stilles til Eksaminanderne. Ministeriet formener, at disse Fordringer — særlig ved den udvidede Eksamen — paa flere Omraader bør gøres mere omfattende, end Tilfældet er nu.“ Saa vidt var man allerede paa det Tidspunkt, og jeg tør sige, at det var i fuld Tilslutning til Erhvervet som saadant, altsaa ogsaa til Rederne. Den Modstand, som under Debatten her er rejst for Redernes Skyld, er baseret paa en Bevægelse, som først er kommet op indenfor Redernes Kreds, siden Udvalget i 1911 afsluttede sine Forhandlinger, ja, jeg tror endda at turde sige, at den knytter sig ganske særligt til en bestemt Mands Virksomhed.

Man vil forstaa, at jeg, naar jeg nu tager Ordet, vil søge at skyde en Række